

ANUL VII. - No. 8
15 Februarie 1931

„Hristos, Regele, Națiunea“
„România a Românilor“

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“
Apare la 1 și 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

I. C. Cătuneanu: Din Maramureșul încătușat —
*Și nu reacționează nimeni?** — Prof. univ.
Marin Ștefănescu.
Dr. V. Trifu: Adevărul asupra dezordinelor dela
Rădăuți
L. A. N. C. — Câmpulung.
I. Ș.: Impozantul Congres Cuzist dela Rădăuți.
Jidani înaintea justiției.
V. Lăzărescu: Două atentate, două concluzii
Vaida—Socor.
Din „Districtul Năsăudean“.
Dela Centrul Studențesc — București
I. V. Emilian: „Marele Orient“ și fișele Genera-
lului André
Gr. Berciu: Vremuri grele :
Z Manolache: Maramureșul cere atenția M. S.
Regelui și Guvernului
Tepeș Delamunte: Din samavolniciile guvernului
în Bucovina.
Din „Der Nationale Socialismus“ de R. Jung.
Presa din str. Sărindar.
Către Banca Țării — București.
Pentru ziarul „Universul“.

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul țării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ „ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. Lazar Isaicu.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
CLUJ, STRADA BOB N-rul 7

TIPOGRAFIA „ARDEALUL“
STR. MEMORANDULUI Nr. 22.

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

Din Maramureșul încătușat

La 24 Ianuarie, organizația L. A. N. C. din comuna *Ieud*, județul *Maramureș*, hotărâse sfîntirea steagului nostru, cu participanți din comunele învecinate și delegați din partea Clujului. Delegatul nostru s'a putut strecura prin vigilența celor 50 de jandarmi puși să taie ori-ce comunicație între *Ieud* și restul lumii: județ și țară.

Prieteni noștri din comunele apropiate, printre cari numărăm pe preoții *A. Berinde* și *I. Dimitrescu* din *Borșa*, au fost opriți în drum și obligați să se întoarcă de unde au pornit.

Dacă 50 de jandarmi au operat numai în *Ieud*, înțelege oricine ce mobilizare de forțe administrative va fi avut loc, spre a opri propaganda cuzistă: jandarmi, notari, primpretori, prefect, director al Ardealului, ministru de interne al Regatului, cari de cari mai speriați, mai pripiti și mai zeloși, operând cu ordine telegrafice și telefonice, înființând noi posturi de observații pentru jandarmi și ținând trupe cu arma la picior, cu toții, și-au coordonat forțele spre a împiedeca, cu orice preț, sosirea subsemnatului în satul *Ieud*, unde cu insistență am fost chemat¹⁾.

Tot aparatul administrativ al unui județ scuturat din somnolența obișnuită a inerției pentru a opri, a combate, a zdrobi: ce? *lumina nebiruită a adevărului!*

„L. A. N. C. în *Ieud*. Ieudenii — toți fruntașii satului, chiar și primarul, pregătesc pe ziua de 24 Ianuarie c. o mare întrunire, pentru sfîntirea steagului L. A. N. C. Vor participa delegații de țărani din toate satele vecine. Tot atunci va sosi dela Cluj ilustrul profesor univ. *I. C. Cătuneanu*. Este așteptat ca mare infrigurare de toată *Valea-Izei*“.

Sunteți ridiculi, domnilor, în meputincioasa Dv. sfortare! Poți reduce în pulbere materia brută prin brutalitatea mijloacelor materiale; dar adevărul nu-l poți desființa trăgând cu pușca în el! Acesta este numai un mijloc de a se face de răs bietul pușcaș și a aduce, în acelaș timp, adevărului, o splendidă aureolă de lumină. Adevărul persecutat orbește prin strălucirea lui crescândă și devine luceafărul ce călăuzește mulțimile suferinde.

Poți D-ta, Domnule Director al Ardealului, să izolezi Maramureșul de restul țării printr'un desis de baionete, prin care nici pasărea să nu străbată, nu vei isbuti însă nicidecum să încătusezi sborul ideilor cuziste. Ele trec imperceptibile peste bariera artificială de jandarmi, și cei d'întăiu pe care îi cucerește sunt tocmai paznicii D-tale.

Zadarnică trudă de a opri marșul triumfător al unei idei în care nu găsești nici ură, nici îndemn la agitații, nici sămănta dezordinii, ori a învrăjbirii, ci pretenția legitimă de a asigura Românilui, în tăietatea în țara, pe care el singur din volbura însângerată a veacurilor a scos-o la limanul unității politice și numai el singur în viitor o va apăra cu prețul vieții. Această pretenție a noastră, a L. A. N. C., se confundă în trecut cu întreaga noastră sbuciumată istorie, stăpânește în prezent toate fibrele de interesate ale conștiinței românești, și nădărnicește aspirațiile noastre de viitor.

Este sufletul unui întreg neam, trezit la realitate, care își strigă, prin organul L. A. N. C., dreptatea lui călcată în picioare.

În adevăr, nicăeri mai deplin, mai batjocoritor, mai revoltător, dreptatea neamului nostru nu a fost atât de sfărtecată și terfelită ca în Maramureșul, descălicătorilor de țară.

Au trecut 12 ani dela Unire, în care timp a avut loc în țara între-

gită cea mai adâncă prefacere pe care o cunoaște istoria Europei și anume: *reforma agrară*, cu exproprierea și împrăștierea, dând în fine acestui neam românesc, atât de impilat și oropsit în trecut, o bună parte din pământul țării, spre a-l ridica, prin bună stare, la locul ce i se cuvine ca cetățean al patriei lui întregite. Acesta a fost gândul bun al legiuitorului.

Vine aplicarea reformei agrare: și se înfăptuește astfel, încât, în Maramureș, județ de munte, țărânul român, el locuitorul de baștină, nu are pășuni: nu-și poate deci ține turme de oi, nu se poate hrăni din acest izvor de bogăție, necum instări.

Pășunile, cu stânele, cu oile, cu brânza, aparțin cui? Jidanilor, pe cari executanții reformei agrare, de sub regimul românesc, nu i-a scos din posesiunea munților, dobândiți prin fraudă, nici acum când legea le dă puterea să-i exproprieze!

Aceasta este cea mai revoltătoare ticăloșie de care s'au făcut vinovați, *toți câți s'au perindat la putere în numele celor trei partide de guvernământ dela 1919—1931*. În loc să aplice reforma agrară, cu dreptate față de Români, au favorizat pe Jidani!

Această ticăloșie, ucigătoare de neam, L. A. N. C. nu o va tolera: *va cere și va impune, la timpul său, revizuirea aplicării reformei agrare* spre a se da țărânului *moroșan* partea ce i se cuvine, după lege, pe care Jidanii, în complicitate cu politicieni venali, au călcat-o.

Maramureșul este un județ plin cu cele mai bogate păduri de brad, și toate aceste bogății nu aparțin Românilor de baștină, ci veneticului Jidan și acum în țara întregită, după ce s'a aplicat reforma agrară! Acolo stăpânul jidov al pădurilor întrebuițează pe băștinăș ca *rob* la tăierea și căratul lemnului, pentru o plată minimă, pe care i-o pune în compensație pentru hrană

¹⁾ Reproduc următoarea notiță din „*Gazeta Maramureșand*“, No. 4 din 22 Ianuarie 1931:

și băntură dela cantina jidovească, așa încât bietul Român, la sfârșitul săptămânii, nu duce nimic acasă, unde familia-i pierde de mizerie fiziologică: nemâncată, neîmbrăcată, neîncălzită.

Politicianii din cei 12 ani de guvernare românească, cari sunt măsurile ce ați aplicat spre a combate uciderea sistematică a ființei noastre etnice, de către Jidani, în felul mai sus arătat?

În Maramureș domnește cea mai cumplită mizerie, din cauza lipsei de lucru, din cauza lipsei de organizații cooperatiste, din cauza cametii jidovești, care a ajuns la limite fantastice; *va întreb, politiciani din cei 12 ani de guvernare românească, ce ați făcut voi, prefecti, deputați și senatori, cu oarecare „treccere”, ce ați făcut voi foști și actuali miniștri, fiind în exercițiul puterii, ce ați făcut pentru a da de lucru unei populații, care atât așteaptă, să lucreze, nu să întindă mâna ca cerșetori; ce ați făcut, ca operă cooperatistă, spre a scăpa pe băstinaș din ghiara celui mai feroce cămătar pe care îl cunoaște istoria lumii, din puterea Jidanului?*

Domnilor diferiți prefecti din 1919—1931, făcut-ați o statistică locală, din care să rezulte sporul populației jidovești dela 1919—1931, intrată prin pradă din Cehoslovacia, spre a vă da seama de cotropirea crescândă la care se expune neamul nostru, și de completa lui înăbușire economică, după care fatal vine și extincțiunea etnică?

Domnilor diferiți prefecti din 1919—1931, cum de ați tolerat și tolerați, ca ajutorul, pe care, — sub formă de cereale, îl trimite guvernul român populației românești în demic înfometate, ca aceste cereale să ajungă în mâna țaranului din Maramureș de două ori mai scump decât prețul dela Satu-Mare?

Și hrana de mizerie, trimeasă ca ajutor, se fac afaceri, prin intermediarii jidani, opoșiți și ocrotiți de autoritățile române?

Și cu acest trist prilej admiteți, domnilor prefecti, să se jupoaică țaranul nostru?

Oare v'ați întrebat domnilor diferiți prefecti dintre anii 1919—1931, care este numărul cârciumelor oficial admise, și al cârciumelor clandestine, toate, și unele și altele, ținute de Jidani, spre a vă informa asupra stării sanitare și morale a populației de bastină și în urmă a impune măsurile administrative și polițienești necesare?

Ori, puțin vă pasă, simpli lefegii ai statului, că neamul din care vă trageți, pierde otrăvit sistematic, sub ochii voștri, prin alcoolul jidovesc!

Poate vă trece prin minte a răspunde: că nu aveți atribuția legal definită, de a vă amesteca?

Atunci ce face un prefect, dacă nu poartă grija vieții populației administrate, când bietul norod se stinge de foame și alcoolism? Semnează hârtii și atâta tot? ori țese intrigi politice spre a-și răpune adversarii?

Aceste rânduri nu sunt decât ecoul întrebărilor, puse cu ascuțitul suferinții și al indignării, din partea bietilor Români, părăsiți, oropsiți, dați pe mâna Jidanilor, de politiciani, cari și-au vândut conștiința și moștenirea din străbuni pentru un blid de linte.

Când așa se prezintă situația în Maramureș, și noi din L. A. N. C. suntem singurii care avem energia morală să o denunțăm, arătând cu degetul, în văzul publicului, pe cei vinovați, pe politicianii întovărășiți cu Jidanii cotropitori și para-

ziți, se mai poate oare cineva mira: dece întreg Maramureșul întinde brațele spre noi, ca orbul către minunea luminei?

Noi L. A. N. C. i-am rămas singura nădejde. Glasul nostru îl așteaptă și-l ascultă.

Și trebuie să crezi Domnule Director al Ardealului, că acest glas, a pătruns de mult prin desisul baionetelor, plantate de D-ta la grănițele județului.

Glasul nostru nu este străin în Maramureș; nu e marfa proastă de import a propagandei uscate și false din acțiunea politică a partidelor jidovite; glasul nostru izvoarăște din adâncul suferințelor, acolo trăite, în fosta țară a lui Dragos-Vodă, și este purtat pe tot întinsul țării, prin bărbăția noastră, care însuflețită de o înaltă credință, nu cunoaște obstacole.

Puterea noastră este dreptatea și adevărul, cari vor birui ticăloșia politicianilor, făcând nația românească stăpână în casa ei.

I. C. CĂTUNEANU

Și nu reacționează nimeni?

Și opinia publică își pune, tot mai înfrigurată, această întrebare, pe care noi suntem datori s'o aducem la cunoștința conducătorilor, pentru ca ei să-i dea răspunsul cuvenit.

Cum? Clientela politică se îmbogățește pe ruina neamului? Și nu reacționează nimeni? Cum? Ni se pune țara la mezat, și ni se umilește demnitatea națională, și se lovesc aceia cari cer dreptul la viață, pâinea, și se înăbușă glasul Românilor cari vestesc comandamentul istoric, că România trebuie să fie a Românilor, dar se încurajează străinii cari ne cotropesc pe nesimțite țara? Și nu reacționează nimeni...? O, se înșală amar străinii și înstrăinații cari cred că orice simț de viață, și de morală și de demnitate națională s'au stins din noi, și că ei pot să ne ducă la tăexe ca pe o turmă de animale fără conștiință!

Sunt multe începuturi de reacțiune. Dar împrejurările ne cer urgent o mai hotărâtoare lămurire a adevărului, pentru grabnica salvare a patriei.

Și iată adevărul: să înceteze îmbogățirea clientelei politice pe ruina neamului; să fie neîntârziat un guvern de oameni nu numai pricepuți și muncitori, ci încă și mai

ales verificați în trecutul lor de cinste și patriotism. Să nu se mai pună țara la mezat, și să nu se mai înjosiască demnitatea națională, și să nu se mai îngăduie să ne cotropiască străinii țara.

SĂ SE CONTROLEZE AVEREA CLIENTELEI POLITICE, IMBOGĂȚITĂ PE RUINA NEAMULUI, ȘI SĂ SE REDEA PATRIEI CE ESTE AL PATRIEI. SĂ SE RESTABILEASCĂ VALORILE. SĂ FIE PUS FIECARE LA LOCUL LUI. SĂ INCETEZE IMORALITATEA ȘI STRĂINISMUL!

Să se aplice îndată fierul roșu la cangrenă. Și astfel, curățiți de imoralitate și străinism, să facem un suprem apel la toți Românii, ca să-și dea toată contribuția lor, pe viață și pe moarte, pentru salvarea patriei. Și apoi, fără întârziere, să se pună în valoare toate bogățiile țării. Să fie o mobilizare de muncă, de morală, de demnitate națională, o mândră armată constructivă, pentru mântuirea neamului.

Dar mai întâi, trebuie să fie guvernul cu autoritate morală, care poate să ceară dela națiune suprema jertfă.

Și nu reacționează nimeni pentru împlinirea acestor sfinte gânduri? Astfel, se aude tot mai îngrijitor

glasul opiniei publice. Și este tot mai mult timpul unui hotărâtor răspuns.

MARIN ȘTEFĂNESCU,
Profesor universitar — București,
Președ. asoc. „Cultul Patriei”.
(„Universul”, 6. II. 1931.)

Adevărul asupra dezordinelor dela Rădăuți

Referitor la Congresul L. A. N. C. din Rădăuți, ținut Duminică 1 Februarie 1931, cu care ocazie guvernul a găsit de bine ca însuși să facă dezordini, iar celelalte partide politice să invidieze succesul formidabil al L. A. N. C., ziarul „Ordinea” publică relatări date de dl. Dr. V. Trifu, Președintele Tineretului L. A. N. C. — București, prezent la acel congres, din cari relatări reproducem:

„La 9.30 au sosit venind cu automobilul dela Dornești, dr. Trifu, prof. Cârlan, prof. Huțan și avocat Teaciuc. Imediat au fost conduși la poliție, unde li s'a pus în vedere că este interzis congresul.

Cu acest prilej s'a observat că autoritățile sunt ferm hotărâte să împiedice întrunirea. Pe lângă șeful poliției se găseau în cabinet un locotenent, un sublocotenent și secretarul prefecturii Clipa.

Delegații mai sus notați au mers la locuința d-lui Robu, unde soseau călări săteni anunțând oprirea oamenilor, de către trupe călări.

Totuș după aproape o oră sosesc în coloană de marș, în perfectă ordine, cu steagurile în frunte 2000 de săteni cari au rupt cordoanele, deși avuse în fața lor, patru cordoane de soldați călări și **POMPA AUTOMOBIL CU CARE FUSEȘERA UDAȚI PÂNĂ LA PIELE**. Printre ei se găseau opt răniți.

După 10 minute sosește altă coloană de 1500—1600 de oameni, cari rupseră cordoanele la altă barieră.

În sfârșit în acelaș mod, vin în total vre-o 7000 de oameni cari umplu curtea casei d-lui Robu și locurile învecinate păstrând o ordine admirabilă și un entuziasm delirant.

Toate trupele se masează în ultimul punct rămas închis sătenilor, soseaua dela Satu-Mare, unde s'a dat o bătălie crâncenă.

Pompa de apă era condusă personal de secretarul prefecturii: Clipa.

Un tânăr Gh. Popescu, student la electro-tehnică în străinătate, un elev, cum susțin autoritățile, a

L. A. N. C., atât prin doctrina și programul ei, cât și prin lupta ce duce de-atâți ani, este de perfect acord cu adevărul cuprins în apelul d-lui prof. univ. M. Ștefănescu, adevăr nerecunoscut și pentru care nu vrea să lupte niciunul din partidele politice.

fost călcat în picioare cu calul de către un ostaș care are pe față o cicatrice mare. Trupul rănitului cu fruntea spartă a fost apoi udat din belșug cu apa pompei-automobil.

Ingrozit de cele ce văzuse, dl. lt.-colonel Stavrescu a determinat probabil pe primul procuror Mândreanu să meargă să liniștească lumea de frica unei reacțiuni legitime.

În momentul când în curtea dlui Robu se citea o telegramă către M. S. Regele, în fața oamenilor descoperiți ca pentru rugăciune, au sosit d-nii colonel Stavrescu, procuror Mândreanu, și un domn acoperit cu blană.

Colonelul a cerut fruntașilor cuziști să meargă să discute ceva.

Imediat s'au delegat d-nii Robu, Trifu, Huțan, Teaciuc și Cârlan ca să vorbească cu autoritățile.

Deodată însă lumea observă cine e domnul îmblănit și o revoltă formidabilă se produce.

„**LA MOARTE, HOTUL, LA MOARTE TICĂLOSUL!**”

Era deputatul țărănist Percic, care, cu o inconștientă uluitoare se aventurase să provoace furia unor omeni deja peste măsură revoltați.

Numai grație autorității dlui Robu a putut scăpa acest imbecil, care acoperit de fruntașii cuziști a fost scos viu dintre săteni.

D-nii col. Stavrescu și procuror Mândreanu au cerut să li se dea asigurarea că oamenii nu vor încerca să se răzbumă și că vor porni spre casă liniștiți. În schimb, au dat autorizația pentru ținerea congresului.

Cu lacrimi în ochi, d. Robu le-a răspuns:

— „**Dar de ce abia acum după schingiuirea unor oameni nevino-vați?**”

La plecare, mulțimea imensă ce avusese atât de suferit din partea autorităților civile și militare, a ovaționat pe cei doi reprezentanți ai acestor autorități.

S'a ținut congresul. Au vorbit d-nii Robu, congresul dr. Trifu, profesori Huțan și Cârlan, avocat Teaciuc.

La sfârșit, cu mâinile spre cer, sătenii au jurat credință Ligii A. N. C. și că se vor întoarce cuminti acasă.

Fruntașii au mers să vadă pe tânărul Popescu, căruia i se înfundase în creier frontalul rupându-i nervul optic drept și distrugându-i ochiul. Era în comă.

Oamenii din Satul-Mare, risipiți pe câmp, încep să vină să istorisească măcelul. Răniții sunt ascunși de autorități; un cadavru a fost deasemeni dosit.

Dacă nu ar fi fost autoritatea extraordinară a fruntașilor cuziști asupra sătenilor, orașul Rădăuți ar fi fost nimicid din pricina provocărilor inutile ale unor conducători inconștienți ai regimului infam ce duce Țara la piere.

2 Febr. 1931.

Dr. V. TRIFU
— București. —

L. A. N. C. — jud. Câmpulung (Bucovina)

Congresul județean al L. A. N. C., care urma să se țină în 15 Februarie a. c., se amână. Data se va anunța la timp.

Organizația județeană a înaintat un raport D. Președ. Suprem al L. A. N. C., prin care arată situația Ligii în județ și samavolniciile autorităților locale, în frunte cu pref. C. Păcuraru, care dezlănțue o prigoană sălbatecă împotriva L. A. N. C.

Conform hotărârii din adunarea L. A. N. C. ținută în Cernăuți la 3 Ianuarie 1931, la care au participat președinții și delegații județeni ai L. A. N. C. din Bucovina, nordul Moldovei și nordul Basarabiei, organizația noastră invită toți capii de organizații comunale — jud. — Câmpulung — și prietenii noștri, să sprijine și să răspândească organele centrale: **Apărarea Națională** — Iași, Codrescu 3, **Infrățirea Românească** — Cluj, str. Bob 7 și **Acțiunea Română** — București, str. Carol 9.

Rădăuți, 2. II. 1931.

Correspondența din Rădăuți

**Impozant congres cuzist la Rădăuți. — Impiedecări ne-
chibzuite a guvernului »țărănilor« degradează autoritatea
morală a armatei. — Un student mort, invalizi și țărani
răniți. — Se cere mazierea guvernului tiran. — 10.000
participanți**

Cetățenii pacinici și în special blânzii și credincioșii țărani ai acestui ținut, au băut paharul amărăciunii până la fund, în ziua de 1 crt. când s'au prezentat cu steaguri treicolori cu svastică, sfințite de preoți, la Rădăuți, pentru a lua parte la congresul cuzist, aducând înaintea de toate „guvernului jidamilor“ jertfa de tineri tăieți pe rugul demagogiei național-țărăniște și coaste rupte de țărani invalizi, cari și-au făcut datoria în timpul războiului întregirei neamului.

Dl. Nichifor Robu, președintele organizației L. A. N. C. a anunțat din timp ținerea congresului cuzist la Rădăuți, pe ziua de 1 Febr. a. e., solicitând și prealabila aprobare¹⁾ dela prefectul județului, care este tânărul „voinic“ Ilie Vișan. Două săptămâni s'a așteptat aprobarea, care însă a fost răspinsă de d. ministru a țărănilor, rezultat, comunicat abea în ajunul congresului, deci într'un timp prea scurt, când oprirea nu mai putea fi comunicată conducătorilor ligei A. N. C. la sate.

In fața ordinului de oprire a

¹⁾ „Prealabila aprobare“ nu este necesară. Este suficientă încunoștiințarea autorității. L. A. N. C. respinge cu indignare calcarea de lege, pe care hipocriții dela guvern o săvârșesc în contra unei organizații politice care va impune dreptul ei de a fi tratată în mod egal cu celelalte organizațiuni politice, după cum partidele politice nu pot fi oprite a-și ține congresele lor, tot astfel și L. A. N. C. pretinde același regim: nu poate fi supusă unui regim excepțional.

Orice încercare în viitor, de a se calca legea, cum s'a făcut la Rădăuți, va aduce fatala ciocniri, pentru că poporul român nu înțelege să i se răpească drepturile garantate prin Constituție, de autorități inconștiente, mânate din umbră de Jidani.

I. C. Cătuneanu.

congresului, autoritatea politică locală a rămas uluită, d. prefect, căruia i-să năzărea măcelul dela Suceava s'a adresat telefonic directoratului ministerial din Cernăuți, cerând instrucțiuni, cari n'au mai sosit, fiind că și acolo merg treburile spre anarhie.

CONSFĂTUIREA DELA PREFECTURA DE JUDEȚ.

In grabă a fost conchemată o consfătuire în cabinetul d. prefect Iliuța Vișan, la care au luat parte unchiul Pinteș Telegă, polițaiul orașului, apoi d. procuror *Adolf Zettel*, zis *Mândreanu*²⁾; d-nii Colonel P. G. Gheorghiu, comandantul garnizoanei și Lt.-Col. Stavrescu, comandantul divizionului artilerie cu Căpitan Isopescu dela jandarmi. Aici s'a hotărât împiedecarea țărănilor de a intra în oraș, instalându-se cordoane de armată la toate intrările.

INAINȚAREA CONGRESIȘTILOR SPRE ORAȘ.

In dimineața zilei de 1 Febr. la orele 9 au început a sosi masse de țărani călări, cu sănii și pe jos, care isbindu-se de forța armată, conducătorii cuziști au rugat intrarea liberă în oraș garantând pentru buna ordine. Totuși autoritățile au dat ordin armatei să opună rezistență, măsură, care a provocat exces de zel în ambele tabere, mai cu seamă la barierele străzilor Iuliu Maniu și Regele Ferdinand. Cordoanele de armată din divizionul 2 artilerie au fost rupte de către Horodniceni—Văcoveni, circa 2000 țărani, cari au înaintat în centrul orașului în bună ordine.

²⁾ Dacă și-a schimbat numele trebuie să fie: Jidan, pentru că numai Jidanii operează cu această *escrocherie* de a-și ascunde, sub nume creștine, originea de care se rușinează.

Armata a format o nouă regrupare lângă biserica românească pentru a opri convoiul, să nu ajungă la casa d. Robu. In acest scop prefectul a ordonat pompierilor să iasă cu proașca automată, ca țărăni pacinici să fie udați pe un ger de — 15°. Furtunul a fost manipulat personal de către secretarul poliției locale — un doctor în drept dela Cluj — numit *Clipa*, care îl făcea pe pompierul.

Acest procedeu a revoltat pe toți bunii români în momentul când s'a produs învălmășala teroristă condusă de către d. Căpitan Sefian, de origină turc, care a dat ordin de atac. Țărăni au fost măcelăriți cu copitele cailor și cu paturi de pușcă în mod grozav. Vrednicul român farmacist Vasile Iasinte'ei, văzând măcelul aplicat țărănilor pacinici s'a simțit atât de indignat, că a dat chiar o telegramă de protest ministrului țărănilor, rugând să deie ordin subalternilor săi tembeli să înceteze cu sălbătăciile teroriste.

CINE A FOST RĂNIT.

In busculada dela biserica ortodoxă rom. a fost rănit grav de către un soldat tânărul Gh. Popescu, elev la școală tehnică din Paris, apoi invalidul Ion Popescu din com. Straja. Ambii au fost transportați la spital, elevul a căzut în comă. Au mai fost grav răniți și alți vre-o 30 țărani din Satul-Mare și alte comune, acești fiind șarjați de caii militari, sub comanda unui tânăr sublocotenent numit Nicău.

DUPĂ VĂRSĂRI DE SÂNGE APROBAREA CONGRESULUI. — ZDRUNCINAREA AUTORITĂȚII MILITARE. — PĂȚANIA UNUI DEPUTAT NAȚ.-ȚĂR.

Evenimentele fiind comunicate la centru, ministerul de interne a dat aprobarea telegrafic pentru ținerea congresului. In același timp țărăni fiind foarte agitați s'au prezentat la casa d. Robu, d-nii procuror Mândreanu, colonel Stavrescu și deputatul Percec, comunicând că congresul este aprobat, cerând dela conducătorii cuziști garantarea ordinii. Mulțimea zărindu-l pe Percec s'a infuriat în așa fel, că dacă nu intervenea d. Robu, alesul națiunii avea să fie linșat. Dl. Percec a fost hădud în nouă mii cu cuvintele „hoțule, m'ncinosule, troglodit“ etc. Apoi congresul s'a

ținut în bună ordine, fiind deschis de către d. N. Robu preș. Ligei A. N. C., vorbind d-nii Dr. Trifu prof. univ. București; prof. Huțan Cernăuți; prof. Gh. Cărlan Suceava și avocatul Teaciuț din Storojineț, cari expunând programul Ligei, au cerut îndepărtarea guvernului jidănit cum și a prefectului Iliuța Vișan, omoritorul țărănilor nevino-vați.

Înainte de închiderea congresului s'a expeditat o telegramă de devotament M. S. Regelui, una de protest ministerului de interne, cari ar fi fost sechestrate la poștă de către autorități. Despre această violare a secretului corespondenței și abuzu-

lui de putere criminal va putea da relațiuni exacte, cinstitul căpitan de jand. Modest Isopescu, care a fost însărcinat la această faptă odioasă de către prefectul de județ, cum și noul dirigente al poștei d. Emil Ibanek, numit prin protecția naț.-țărăniștilor.

Ba mai mult, a fost oprită la poștă câteva zile și corepondența ziarisților români. În cele din urmă a sosit la Rădăuți o comisiune de anchetă, compusă din d-nii Miloteanu, inspector general activ și Topor colonelul jandarmeriei din Bucovina, cari caută să mușamalizeze afacerea odioasă.

ION ȘEROPANU.

Jidani înaintea justiției

Reproduc mai jos scrisoarea, adresată de Dl. Ioan Muică avocat din Cluj, din care rezultă, cum Jidanii consideră Justiția statului care îi ocrotește, ca o instanță de judecată cu totul subsidiară, și chiar atunci, când în caz de extremă necesitate o folosesc, înțeleg să o batjocorească fie prin jurăminte false, fie prin tentative de corupere a magistraților.

„Prea stimabile Doamne Profesor Cătuneanu,

„În procesul penal pornit din încredințarea lui Isac Bergfeld din Cluj contra primrabinului Akiba Glasner și consoții, pentru mărturie mincinoasă, provocare la mărturie mincinoasă și în fine pentru provocare directă la săvârșirea crimei la insistența clientului, m'am prezentat Domniilor Voastre și am avut deosebita plăcere să Vă expun în câteva cuvinte, despre ce e vorba în acest faimos proces.

„Pentru a Vă putea face o icoană clară despre acest proces trebuie să Vă desvăluie antecedentele.

„Izvorul acestui faimos proces rezidă în acel obicei evreesc sau lege chiar, că un Evreu nu poate împrocua în fața instanțelor creștine pe un alt Evreu, înainte de-a fi încercat o împăciuire la rabin; iar rabinul dacă vede că n'a reușit împăciuirea și este vorba de un proces „rentabil“, de obicei, le propune judecarea cazului la o comisiune de „arbitri“ al cărei președinte este aproape exclusiv tot rabinul.

„Că nici rabinii nu sunt tocmai așa de obiectivi și imparțiali în împărțirea dreptăților, cum își închipuie credincioșii naivi, o dovedește cazul lui Bergfeld.

„Isac Bergfeld avea în Cluj o mică fabrică de săpun și făcea comerț și astfel încredințase pe Dr.

Emil Jakobi adv. evreu din Cluj cu încasarea pretenziunilor ce avea la clienți. După ce însă Dr. Jakobi încasase peste 100.000 Lei, iar lui Bergfeld nu voia să-i dea nici un ban, Bergfeld îl amenințase cu denunț penal. Speriat Dr. Jakobi chiamă pe Bergfeld la prim-rabinul Glasner Akiba pentru a-i împăca. Prim-rabinul propune un arbitraj care se și formează din arbitrii Lazar Fried, vice-rabin în Cluj, Dr. Hugo Roth advocat și președintele Akiba Glasner.

„În acest proces la una din ședințe, fiind evidentă dreptatea lui Bergfeld, arbitrii decid admiterea la jurământ alui Bergfeld Isac în completarea dovezilor ce adusesse. Acest jurământ urma să fie depus, „more judaico“, pe thoră. Cum însă prin aceasta ar fi fost compromis un intelectual evreu, Dr. Jakobi a pornit intervențiile pe lângă Dl. Glasner, care apoi a schimbat hotărârea luată spunând că, se va lua jurământul lui Dr. Jakobi, însă fiind evident mincinos, nu se va lua jurământul „more judaico“, ci în fața judecătoriei creștine, unde nu este păcat pentru un Evreu jurământul fals și de altfel este perfect procedural.

„Vicerabinul Lazar Fried arbitru s'a opus, fiind de părere, că și jurământul din fața instanțelor creștine este sfânt și deci nu poate fi admis Dr. Jakobi la jurământ. Văzând acest lucru Bergfeld, a recu-

zat pe Glasner și a cerut judecătoria de Ocol Urbană Cluj omiterea luării jurământului lui Dr. Jakobi, care vrea să jure fals. Judecătoria a și admis jurarea lui Dr. Jakobi și tot atunci s'a admis și cererea de recuzare a lui Bergfeld contra Glasner.

„Din acest proces a ieșit deci Glasner compromis complect în fața opiniei publice, deoarece Bergfeld a publicat întreg scandalul într-o broșură. Ca răspuns Akiba Glasner a pornit campania la început pe ascuns și în urmă pe față, contra lui Bergfeld și contra vicerabinului Lazar Fried, care a îndrăznit să-l contrazică și să susțină că jurământul în fața instanțelor creștine ar fi sfânt. Pe Bergfeld l-a pus sub „boicot“ religios excluzându-l din sinagogă, din toate asociațiile evrești, și publicând pe ușile sinagogei și în ziarul „Ujkelet“, dispoziția luată. Ca urmare Bergfeld a fost complect ruinat materialicește și moralmente: Nici un Evreu nu mai stă de vorbă cu el decât cu silă, nu mai cumpără delat el nimic. În sinagogă a fost insultat și dat afară etc.

„Pe Lazar Fried l-a dat afară din slujba de vicerabin, în urma căruia acesta a convocat trei rabinii, din Sibiu, Apahida și Săcuieni, cari să decidă, dacă Lazar Fried trebuie să părăsească slujba ce avea sau nu și că cine avea dreptate în conflictul cu jurământul ce urma să depună Dr. Jakobi. Cei trei rabinii au decis în favoarea Lazar Fried, cu o deciziune caracteristică obscură. Glasner a tradus această deciziune, fals, și a publicat-o, însă Lazar Fried adresându-se din nou comisiei de rabinii a primit un comentariu dat de acești rabinii, în care se explică prima deciziune și se spune clar că a câștigat cauza Lazar Fried.

„Pentru a nimici complect pe Bergfeld, rabinul Glasner jură fals împreună cu rabinul Stein Abraham, Nagy-Faludi Nándor, Haskel Rotter și Isac Simon, în fața Judecătoriei de Ocol Urbană Cluj, între următoarele împrejurări.

„Încă înainte de acest conflict, Bergfeld în urma unei afaceri cu furnizare de lemne de foc a avut un proces evreesc cu un oarecare Isac Simon. După obiceiul lor, și acest proces a început la rabin, de data aceasta însă la rabinul Stein Abraham. Neputând decide Stein Abraham singur, s'a constituit „arbitrii“: Lazar Rozenberg, Schmil Marmaroschstein și rabinul Stein Abraham. În fața acestora proce-

sul dintre Bergfeld Isac și Simon Isac a fost câștigat de Bergfeld, iar Simon Isac a fost obligat să-i plătească 10.000 Lei lui Isac Bergfeld în termen de 15 zile. Înainte de expirarea acestui termen s'a prezentat Isac Simon la rabinul Stein și l-a rugat să-l chieime pe Bergfeld pentru a face următoarea tranzacție. Isac Simon susținea că are o creanță față de Rozenblatt Simon, tocmai de 10.000 Lei, iar Bergfeld datora cu 10.000 Lei acestui Rozenblatt, deci el adică Isac Simon cesionând creanța lui față de Rozenblatt în favoarea lui Bergfeld să primească Bergfeld această concesiune drept achitarea sumei la care a fost judecat și astfel se achită și Bergfeld de datoria ce o are față de Rozenblatt.

„Tranzacțiunea s'a și făcut și astfel Isac Simon s'a achitat de datoria sa, la care a fost judecat față de Bergfeld, *în aparență; spun în aparență, deoarece în realitate Isac Simon nu avea nici o pretențiune față de Rozenblatt, ci i-a mințit numai.*

„Din aceasta s'a iscat un nou proces. Bergfeld chiamă în judecată din nou pe Isac Simon în fața lui Glasner, Nagyfaludi și Rotter Haskel, pentru că l-a înșelat și să-i plătească cele 10.000 Lei. Bergfeld câștigă din nou contra lui Simon Isac, care de data aceasta este și amendat în folosul comunității evreiești pentru înșelăciune. Cu toate acestea Isac Simon nu-i plătește lui Bergfeld, ci așteaptă să fie constrâns la plată.

„Între timp iscându-se și scandalul dintre Bergfeld, Lazar Fried și Akiba Glasner, expus la începutul acestei scrisori, Isac Simon nici nu vrea să audă de plata celor 10.000 Lei ce datora lui Bergfeld.

„Neavând mijloace de constrângere Bergfeld se adresează judecătoriei și cere obligarea lui Isac Simon la plata sumei de 10.000 Lei, cu martori în fața cărora recunoscuse datoria și se obligase la plată, pârâțul Isac Simon: Bergfeld cere să fie ascultați rabinul Glasner Akiba, Nagyfaludi, Rotter Haskel și afară jurământului Isac Simon pârât. Fiind în dușmănie Glasner cu Bergfeld, *el jură fals că „procesul a fost câștigat în fața lui, de Isac Simon, că deci acesta n'a fost obligat să-i plătească lui Bergfeld suma de 10.000 Lei și nici nu a recunoscut datoria“, tot atunci îi provoacă și pe ceilalți să jure fals asupra aceleiaș împrejurări, cari se și supun pentru a face depozit*

identică cu Glasner. Bergfeld în urma jurământului fals, depus de aceștia, pierde procesul în fața judecătoriei. Înaintează Apel contra sentinței judecătoriei și în apel cere să fie ascultat și rabinul Stein, ca martore. Rabinul Stein, care știa că Bergfeld are o scrisoare dela el, prin care îi aduce la cunoștință propunerea de transacție a lui Isac Simon, și posedă și hotărîrea dată de el în primul proces de „arbitrii“, făcut de Bergfeld contra lui Isac Simon, în fața lui, îl roagă pe Bergfeld, prin scrisori, să renunțe la ascultarea lui ca martor, deoarece el nu-l poate compromite pe Glasner, fiind și el rabin și deci va trebui să depună ca martor la fel cu Glasner. Bergfeld însă n'a renunțat la ascultarea ca martor, în fața Tribunalului Cluj, a lui Stein Abraham rabin, și astfel acesta pentru salvarea lui Glasner depune și el fals ca martor. Tribunalul observă acest lucru. Bergfeld cere suspendarea judecății în cauza până se va pronunța instanța penală pentru mărturiile mincinoase din dosar, iar Tribunalul satisface cererea lui Bergfeld și suspendă procesul.

„Pentru a se face lumină, în cauză, am înaintat denunț penal.

„Bergfeld, la dovadă, prezintă judeului de instrucție, hotărîrea dată de rabinul Stein Abraham în primul proces de arbitraj, scrisoarea prin care comunică rabinul Stein, propunerea de transacție alui Isac Simon și o scrisoare a arbitruului Rozenberg Lazar, care îi aduce și el, la cunoștință, lui Bergfeld, că procesul de arbitraj a câștigat pe Isac Simon. Prezintă mai departe hotărîrea dată de Akiba Glasner în al doilea proces de arbitraj, cu Isac Simon, și cere ascultarea mărtoriilor Lazar Fried, Rozenberg Lazar, Schmil Marmaroschtein și cei trei rabini cari decisese în conflictul dintre Glasner Akiba și Lazar Fried și care spuneau că Lazar Fried are dreptate, adică nici în fața instantelor creștine nu se poate jura fals.

„Pentru salvarea lui Glasner Akiba și ca să nu iasă la suprafață machinațiunile evreiești se solidarizează toți Evreii cu Glasner Akiba. Pe Bergfeld caută să-l prezinte drept nebun, Dr. Fischer, deputatul, aduce o scrisoare dela București, judeului de instrucție, să stingă procedura și Dr. Sebestyén adv. evreu, milionar, îi spune pe față lui Bergfeld, că oricât ar costa, nu vor lăsa să se dovedească denunțul și să fie pedepsiți acești

Evrei pentru mărturie mincinoasă. „Bergfeld, auzind că judecătorul de instrucție, care lucrează în cauză, primește bani etc. pentru dreptate, află că un Evreu este agentul de legătură între justițiabili și acest jude. Merge la acest agent de legătură și face el convenție în scris, prin care Bergfeld se obligă a plăti 50.000 Lei dacă judele de instrucție va proceda în cadrele legii și va lua măsuri contra inculpaților. Ca garanție dă și polițe în valoare de 50.000 Lei.

„Între timp izbucnește un conflict puternic între Evreii ortodocși și Evreii de rital Sefard din Cluj. Glasner Akiba ortodox, ține o curântare în sinagogă contra Evreilor sefardiști și pune pe credincioșii lui să jure că vor dărâma sinagoga Evreilor sefardiști și îi vor ucide. Dr. Klein Maximilian traduce cuvântarea și în limba maghiară, imediat. Acest lucru s'a petrecut tocmai în timpul când pentru o faptă similară din Borșa, preoții români erau deținuți.

„Pentru aceste fapte am făcut, în numele lui Bergfeld, un nou denunț la judecătorul de instrucție, cerând ascultarea unor martori cari au fost de față.

„Nu știm din ce motive judecătorul de instrucție pune concluziuni de neurmărire, iar Parchetul în urma acestor concluziuni clasează, atât în ce privește mărturia mincinoasă, cât și pentru provocare directă la săvârșire de crime.

„Bergfeld aduce la cunoștința Primului Președinte al Curții de Apel atât convenția lui cu agentul D-lui judecător de instrucție, cât și vorbele lui Dr. Sebestyén (fost Schmil), că vor jertfi oricât pentru salvarea prestigiului rabinului Glasner și mușamalizarea afacerii. Domnul primpreședinte al Curții îi promite lui Bergfeld anchetarea cazului și afirmative a înaintat plângerea lui Bergfeld Ministrului de Justiție de unde încă nu a venit nici un răspuns.

„În urma deciziunei Parchetului de clasare ne-am adresat cu denunțul direct Tribunalului, care se va pronunța după ce vom dezbate întreaga chestiune, în ședință publică.

Bergfeld a publicat o serie întregă de articole în ziarul „Déli Hirlap“ din Cluj, însă când ar fi urmat faptele mai grave alui Akiba Glasner, acesta a cumpărat ziarul cu 150.000 Lei și n'a lăsat să mai apară.

„Fapt este că în Cluj în urma propagandei lui Glasner, oricare

Evreii jură fals în fața instanțelor creștine, fără nici o jenă, ori de câte ori îi dictează interesele și are o cât de palidă siguranță că nu va fi tras la răspundere în penal sau că nu va putea fi dovedit că a jurat fals.

„Lucrul cel mai trist este însă că Evreii și în justiție, caută cu orice preț să introducă corupția. De câteori nu vedem cei cari profesăm avocatura, și cât de evident este că, durere, avem magistrați cari n-au putut rezista tentațiilor acestor imbecili.

„Pentru a remedia măcar în parte lipsurile procedurii în fața instanțelor, ar fi de dorit o cât mai întinsă propagandă pentru introducerea sistemului vechiu de a se lua jurământul martorilor și a părților din proces, după credința fiecăruia. Astfel luându-se jurământul dela Evrei „more judaico“ du-

pă prescripțiunile religiei lor, în haina mortului pe scândura unde se așază mortul, și cu mâna pe thoră, cred că ar fi cu mult mai puține cazurile jurământului fals. AZI EVREII ÎȘI BAT JOC DE JUSTIȚIE ȘI POT FURNIZA CELE MAI SCANDALOASE DOVEZI PRIN MARTORI.

„V'am expus cazul lui Bergfeld Isac și Vă voi ține la curent cu tot ce se va petrece în acest proces și chiar în alte cazuri similare, în credința și în convingerea, că lupta ce duceți contra acestei hidre, este atât de grea, încât nici o cât de mică contribuție nu este de prisos.

„Vă rog Domnule Profesor, să primiți asigurarea deosebitei mele stime ce Vă păstrez.

Cluj, la 9 Februarie 1931.

Dr. IOAN MUICĂ
advocat Cluj.

Două atentate, două concluzii

Vaida—Socor

Timp n'a trecut așa de mult încât fapta tânărului comunist Goldenberg să fie dată uitării. Cele trei focuri descărcate în plin centru al Bucureștiului, asupra ministrului de interne depe atunci, asupra d-lui Vaida, n'a produs vre-o zguduire mai puternică în guvernul național-țărănist.... O simplă arestare a atentatorului și nimic mai mult. Nici descinderi.... nici sigilări de localuri.... nici arestări a șefilor comuniști.... nici terorizări.... Nimic.... Și acel asupra căruia se descărcase cele trei gloanțe era Român, făcea parte din guvernul dela putere și în plus era MINISTRU DE INTERNE.

Câtva timp în urmă un tânăr elev trage un glonț asupra unui nemernic, asupra lui SOCOR. Ministrul de interne de acum — omul cu haine românești — sub motiv că elevul ar face parte din organizația înflăcăratului naționalist Corneliu Z. Codreanu, face descinderi la sediul „Arhangelului Mihail“, sigilează localurile acestei organizații, arestează conducătorul și pe cei din jurul său.... Și Corneliu Z. Codreanu, Lefter, Stelescu, Dănilă, Totu, Banea, A. Pop, stau și astăzi în celulele închisorii Văcărești, deși ordonanța definitivă dată contra tânărului elev constată că n'a avut complici.... Toate acestea pentru jupân Socor, un TRĂDĂTOR, un PUȘCĂRIAS, director alor două

cotidiene, cari zilnic scuipă murdărie în obrazul poporului românesc.... toate acestea pentru un JIDAN!....

Pun față în față aceste două fapte, ca un document al unor vremuri rușinoase.... Comentariile sunt de prisos; concluziile vor fi însă edificatoare....

Prima ce se desprinde în mod logic e că în partidul național-țărănesc, e național și țărănesc doar cămașa ministrului de interne.... Jidani domină.... ei au greutatea cuvântului, ei conduc.... Argintii lui Blank, dați în opoziție, cer acum procente.... Și procentele sunt dureroase pentru cei ce simt și văd românește....; Shylok nu se mulțumește numai cu aur....

Dar dacă Jidani cer, prietenilor lor național-țărăniști, distrugerea focarelor naționaliste, e că acestea nu mai sunt entități negliabile.... e că ele încep să constituie un adevărat pericol pentru intimii lui Mihalache. Iată a două concluzie.

Degeab însă toate prigoanele. Un sentiment și o conștiință ce prinde tot mai mult teren în sufletele Românilor adevărați nu se pot împiedeca prin nimic.... Cu atât mai puțin prin măsuri abuzive și prin călcări de paragrafe din Constituție....

V. LĂZĂRESCU
— Cluj. —

Din »Districtul Năsăudean«

În ziua de 8 Ianuarie 1931, fiind conchemate cele 44 comune grănicești din districtul Năsăudului, pentru a-și alege reprezentanții în așa zisa „Comisiune de opt“, s'au întrunit în sala palatului administrativ al județului Năsăud delegații celor 44 comune.

În decursul compunerii listelor de candidare s'au putut auzi cuvinte dejositoare în ce privește preoțimea, spunându-se că preoții să nu fie candidați, dejosire provenită tocmăi din cauza politicei de partid, dusă de preoțimea noastră.

La această adunare a fost de față un număr însemnat de preoți, și cu toții au stat, cu capul plecat, măhniți, auzind cuvintele dejositoare demnității lor, fără să aibă curajul să ia cuvânt de apărarea tagmei din care fac parte.

După terminarea alegerii „Comisiunii de opt“, Dl. Protopop Ion Bal delegatul comunei *Tiha Bârgăului*, care a fost totdeauna la înălțimea chemării sale, și-a făcut și de astădată datoria, cu vârf și îndesat, arătând în linii generale guvernarea sovietelor bolșevizate și punând întrebarea, delegaților și nedelegaților, dacă doresc astfel de stăpânire? — arătând pericolele ce ne amenință, comunismul, sectarismul etc., și că acestea toate sunt creațiunile și uneltele Jidovimii, ce caută, conform cu planul lor, să bată păstorul ca să se risipească turma.

Cuvinte de laudă se cuvin D-lui Protopop Ion Bal, care se prezintă cu atâta curaj și bărbăție în tot locul, Onoratele fețe bisericesti, putând lua exemplul dela D-Sa, întru îndeplinirea datorințelor ce le incumbă!
ST.

Dacă voiți să vă luminați asupra primejdiei franc-masonice, citiți

„Buletinul

„ANTI-JUDEO-MASONIC“

Organ al institutului de cercetări judeo-masonice.

Str. CAROL Nr. 9.
BUCUREȘTI.

Un strigăt al Centrului Studențesc — București

»Impertinenți și încurajați de samavolniciile guvernului, presa jidovească lansează în circulație **calomnii și insulte** la adresa **D-lui Prof. N. Iorga**, în timp ce marele nostru istoric își ține cursurile la Sorbona.

Cu prilejul gestului inoportun al unui elev de liceu, un Jidan din Constanța a scris un articol pe care „**Adevărul**” l-a reprodus în întregime, **năzuind cu nerușinare și perfidie semită să lovească în Rectorul Universității noastre.**

Pentru ca opinia publică să fie lămurită reproducem în întregime articolul.

„Arhanghelii asasini”

Sub titlul acesta ziarul „**Adevărul**” reproduce cu caractere groase următorul articol semnat de Jidanul Al. D. Doinaru:

„Sunt cunoscute împrejurările în care un mișelesc atentat a fost încercat asupra D-lui Em. Socor directorul ziarelor „**Adevărul**” și „**Dimineața**” unul dintre așii presei mondiale, a cărui putere de muncă, tenacitate și curaj, în ce privește susținerea acțiunii juste, au deschis atât de larg orizonturile marilor cotidiene pe care le conduce.

„Un băețandru inconștient, un instrument orb în mâinile huliganilor **D-lui A. C. Cuză**, a încercat să răpună viața distinsului muncitor al condeiului, pentru bunul motiv ca **Em. Socor a stat zăgaz în calea pezevenghilor universitari ce n'au făcut altceva decât să sădească buruiana dezordinei în sufletul tineretului, începând dela mironosița actuală d. Nicolae Iorga** părintele antisemitismului român și până la caraghiosul personaj cu țacălie ce transforma în momentele de față, pe studenți, în cete de scan-

dalagii, și scoboară viața universitară la nivelul cel mai degradator dăunând prestigiul țării sub toate raporturile.

„Dar înfierând prin coloanele umilului nostru organ de presă, alături de ceilalți confrăți și chiar de presa lumii întregi acțiunea criminală a cuziștilor, putem nutri nădejdea că se va sfârși seria atentatelor?”

„**Atâta vreme cât la catedrele universităților vor fi tolerate bestii puse în slujba crimei, atâta timp cât ocnele nu vor fi înfundate cu mânuitorii de revolvere, atâta timp cât nu se va găsi un ministru de interne decis să facă ordine în țară — ci dimpotrivă vor exista miniștri care să susție bănește hughanismul — atâta vreme cetățenii vor fi la che emul tuturor garzilor, arhanghelilor și a detracaților de orice categorie.**

„*Iar dacă pe altarul Presei va cădea jertfă părerilor neînfrante un Socor, alții o sută, o mie de Socor îi vor urma în lupta pentru dreptate, pentru salvarea prestigiului național.*”

Camarazi!

În 1907 Studențimea română **făcea da gardă la poarta tânărului prof. N. IORGA, sechestrat și amenințat cu moartea** de politicieni.

În 1916—1919, când acelaș profesor **N. Iorga făcea apostolat în lașul calvarului național, trădătorul Em. Socor**, directorul de azi al „**Adevărului**” și al „**Dimineaței**”, uneltea revoluții **comuniste** în capitala **cotropită de dușmani**, pentru care a fost **condamnat la închisoare și stigmatizat la stâlpul infamiei.**

În 1930 studențimea română creștină a înfierat obraznicia trădătorului Tzigara Samureaș și a înconjurat cu entuziasm și dragoste pe Rectorul Universității din București, **N. IORGA.**

În 1931 presa jidovească ce nu poate ierta niciodată unui Român curajul de a simți altfel decât după sugestiile ei, de a grăi altfel decât pentru interesele ei și de a reacționa altfel decât prin interesele ei, batjocorește trivial pe acela care poartă în suflet grija părintească pentru Studenții lui ducând peste graniță fala neamului nostru, **N. IORGA.**

În fața acestei nerușinate cutezanțe, cine nu vede pe adevărații provocatori și care Român nu-și simte revolta izbucnind și care pumn nu se înleștează amenințător.

Studențimea română creștină rămâne datoare un răspuns.

Centrul Studențesc București

„Marele Orient“ și fișele Generalului André

Căpitanul Alfred Dreyfus, jidan alsacian și ofițer francez, prin grația legilor întocmite de masoni, a fost *avedit, judecat și condamnat* pentru faptul că a vândut Germaniei documente privitoare la organizarea armatei franceze. Întâmplarea este din Decembrie 1894. Finanța internațională și Cabalul au dat ordin francmasonilor să-l scape pe Dreyfus. Șapte miniștri de războiu au fost schimbați, procesul revizuit de două ori și în cele din urmă, printr'o serie întregă de abuzuri și de ilegalități (călcarea art. 445 pr. pen.), Dreyfus a fost reabilitat.

Clerul francez și ofițerimea, manifestând ostilitatea legitimă, împotriva lui Dreyfus și împotriva tuturor înstrăinaților, cari-l apărau, guvernul Waldeck-Rousseau, iar mai târziu Combes, a pornit o adevărată prigoană împotriva congregațiilor religioase și a ofițerilor naționaliști.

Misiunea de a „purifica“ armata a fost încredințată generalului André, un incapabil cocoțat ministru de războiu și care de îndată ce și ocupă postul, procedă la îndepărtarea cadrelor statului major. Printre cei izgoniți de André fu și *colonelul de Castelmann*, viteazul general de mai târziu, ai cărui fii căzură cu toții în războiu și a cărui capacitate făcu ca armata ce comanda, să înregistreze victorii neprevăzute.

Indignați de aceste măsuri arbitrare, atât generalisimul (generalul Jamont), cât și șeful statului major (generalul Délanne) și-au înaintat dimisia.

Lașeul Jidanilor, André, își continuă „opera“ mai departe și prin intermediul *generalului Percin*, director de cabinet și francmason, se stabilesc relațiuni între *ministerul de războiu și MARELE ORIENT*.

Secretarul marelui Orient, *Vadécard*, centraliza fișele ofițerilor trimise de lojile din provincie, comunicând lui Percin listele de „suspecții“, adică numele tuturor ofițerilor, cari se duceau la biserică și erau cu drag de țară.

Acestui general Percin, care făcea clasarea fișelor, i s'a luat comanda în timpul războiului pentru incapacitate, iar astăzi scrie cărți antimilitariste. Doi francmasoni, căpitani *Mollin și Targe* erau de-

tașați la acest serviciu și astfel *întregul corp ofițeresc al armatei franceze era supus controlului lojelor*.

Sfătuim călduros pe toți acei cari doresc să cunoască mai amănunțit această chestiune, să urmărească dezbaterile parlamentului francez, ședința din 28 Octombrie 1900 și mai departe, precum și ziarele „Figaro“ și „le Journal“ din Octombrie—Noembrie 1904 și Martie 1905.

Până la războiul mondial, avansările, comandamentele, misiunile, etc. au fost acordate după recomandățiunea lui *Vadécard*, secretarul *Marelui Orient* și datorită acestei recomandățiuni sute și mii de soldați francezi au fost uciși de prisoși, *incapacitatea comandanților francmasoni producând adevărate dezastre*. Pericolul ce amenința Franța, a determinat guvernul și comandamentul, să facă apel la ofițerii proscrisi. Iată câteva nume din listele acelor ofițeri: *Foch, Pétaîn, Lycautey, de Castelnaud, Mangin, de Mand'huy* etc. Acești glo-

rioși soldați, catolici și francezi de rasă, erau sortiți uitării, datorită fișelor lui *Vadécard*.

Am scris aceste rânduri, nu pentru a reedita o veche istorie, care totuși trebuie amintită tuturor generațiilor, pentru ca adevărul să nu fie falsificat, ci *pentru ca să atragem luarea aminte a Românilor asupra unei similare procedări, ce se încearcă în armata noastră*.

Vom muri oricând și ne vom face datoria până la capăt, dar nu vrem să stăm culcați în morminte, reci și sfărtecați de gloante, uciși fără folos, din cauza nepriceperii unor comandanți de carton, cari au mai jurat și altor puteri, decât Regelui și Țării.

Vrem să luptăm sub ordinele unor generali bravi, nu să cădem victime inutile, a unor imbecili sinistri, cari pângăresc glorioasa noastră uniformă, cu panglicele, stelele și șorturile, ce și le anină și care le dau o înfățișare de paparude sau de pensionari ai unui ospiciu de alienați.

**MILITARI ȘI FRANCMASON
SUNT DOUĂ NOTIUNI ANTINOMICE.**

Ne trebuiesc ostași, nu marionete.
I. V. EMILIAN
— București. —

Vremuri grele!

Pe cerul, de altădată, senin al României, se îngrămădesc mai des, pe zi ce trece, nouri negri, prevestitori de furtună. Iar prin codri de veacuri, astăzi despoiați de bogăție, freamătă jalnic frunza ce stă să cadă. Munții mândri de eri acoperiți acum doar de cioatele înalților brazi, doborâți de săcurea Jidanului, pleacă frunțile. Și izvoarele șoptesc de printre stânci — doina vremurilor grele.... Lanurile bogate în holde, au sărăcit de mult. Străinul le tot fură belșugul. N'au adăpost atâtea vieți omenesti.... Inzădar muncește țaranul. Căci povara de nemaisuportat a birurilor și cametelor criminale, îl omoară cu zile. Copiii lui sunt aruncați pe drumuri din școalele pentru cari el roboteste din zori și până'n noaptea neagră.

Slujbași cinstiți și muncitori sunt lăcați pradă sortii, sau li se sfârtică și bucațica de pâne.... E răsplata unei tinerete îngropată între ziduri reci și umede.

Sărăcie, jale, amar și deznădejde peste tot, unde mai există suflare românească.

Văcărești — exil pentru cei mai buni fii ai Neamului, pentru că îndrăznesc să spună adevărul trist că: România nu mai este a Românilor!

Până când? Până când Țara aceasta va fi săcătuită și zugrumată de pungăși, cămătari și politicieni vânduți Jidanilor-ucigași ai creștinismului.... Până când ne va fi tovarășă suferința, până când...?!

Să nu dea Dzeu cel Sfânt ca să se dezlănțue furtuna! Atunci, în acele ceasuri grele, ne vom întovărăși din nou — ca pe vremuri strămoșii noștri — cu Măria Sa Codrul, tovarăș de suferință.

Stăpâne din Ceruri, luminează pe orbi și ferește-i din calea luptătorilor pentru:

Lege, Neam și Rege!

GR. BERCIU
— Câmpulung, Bucovina. —

Maramureșul

cere atenția Majestății Sale Regelui și guvernului

Despre neagra mizerie de care e bătuit Maramureșul am scris în repetate rânduri și totuși mare e mizeria în care elăsat poporul maramureșean.

Mizeria din Maramureș a fost trambitată de ziare și toată lumea știe că în Maramureș Românul mânăncă mămăligă din făină de ovăș.

Pentru salvarea Maramureșului numai e timp de pierdut și orice minut pierdut e un pas către prăpastia ce ne este pregătită de Jidani și politiciani.

Mizeria din om bun și liniștit te face omul cel mai înversunat . . . Si să te ferească Dumnezeu de furia nobilului maramureșean dacă lii scoate din sărite.

Foamea nu cunoaște margini.

Maramureșul nu cere milă.

Maramureșul nu cere sacrificiile statului sărăcit.

Ci cere sus și tare. Să se înceapă lucrările.

Dar cum ?

a) Să se încaseze de urgență amenzile provenite din contrabande, toate săvârșite de Jidani.

b) Să se încaseze amenzile în urma anchetei făcute la Sighet în 1924 de domnii: Ruzescu inspec-tor. C. F. R. și Neculescu inspec-tor în direcția generală a vamilor în unire cu Dl. Comsa, șeful siguranței care au constatat că statul (C. F. R.) a fost defraudat cu 7 milioane lei de către mai multe bănci și jidanii Stern, Fischer, Fried, Abraham, etc.

Urma ca bănceile și jidanii cerea-liști să plătească amendă de peste 40 milioane lei.

Amenzile provenite din contra-bande și defraudări se ridică la sute de milioane lei.

Banii nu s'au încasat.

Cu acești bani să se pună în ex-ploatare :

1. Legături de căi ferate Sighet—Baia-Spirei, Borșa—Iacobeni cu a- ceea ca pe sub muntele Gutăi să se construiască tunel care să stră- bată straturile aurifere spre Baia-Spirei.

2. Exploatarea rațională a pădu- rilor.

3. Să fie dat în exploatare sub- solul, care e plin de zăcăminte mi- nere, societăților naționale.

4. Pășuirea pe 3—4 ani a dato- rilor către bănci și cămătari.

5. Confiscarea averilor făcute prin fraude.

Puțina bunăvoință să fi fost din partea guvernelor și sărăcia din Maramureș de mult ar fi fost al- lungată fără să mai apelăm la cle- mența Majestății Sale Regelui No- stru.

Cu lacrimi de sânge ne plecăm la picioarele tronului și cerem în- durarea Majestății Sale Regelui să poruncească onoratului guvern să înceapă până nu este târziu pune- rea în aplicare a susmenționatului proiect. Sau dacă onoratul guvern are alte proiecte mai practice fără sacrificiile statului să le pună în aplicare și să înceteze cu crimele politice ce le-a săvârșit până acuma.

Noi nu vom desarma până nu vom vedea amenzile încasate și în- trebuințate pentru începerea lucră-

rilor mai sus menționate. revizui- rea averilor făcute peste noapte și posuirea datoriiilor.

Domnilor fiți cu atenție, nu lă- sați lucru de azi pe mâine. Căci mâine va fi prea târziu. Și să nu ziceți că nu v'am tras atenția.

Sacrificați pe câțiva imbecili îm- bogățiți peste noapte și care ne în- proașcă cu tina automobilelor decât să lăsați mizeriei celei mai negre pe nobili maramureșeni descendenți a descălecătorilor Dragoș și Bogdan Vodă.

Noi ne punem nădejdea în Ma- jestatea Sa Regele Carol al II a României și în Liga Apărării Na- ționale Creștine, care prin membrii ei va căuta solutionarea relexor, precum este scris în program.

Cu toți la muncă !

Cu Dumnezeu înainte !

Sighet-M., în 9 Febr. 1931.

ZAHARIA MANOLACHE.

— Român Maramureșan —

Din Samavolnicile guvernului în Bucovina

Neputinciosul guvern, aproape de prăbușirea de veci comite fără- delegi, ce țin lanț....

Dupăce-a aruncat în temnițe câți- va luptători naționaliști din org. „Arhanghelul Mihail“, si-a îndrep- tat răzburarea asupra L. A. N. C., care luptă și ea „prin adevăr, pe cale legală“.

Propovăduim Doctrina și Pro- gramul celui mai mare patriot- român al vremurilor grele prin care trece Neamul și Țara și depe drumul nostru drept, nu ne-am a- bătut o clipă pe povârnișul căilor în afară de lege.

Atunci dece guvernul nesocotește, el însusi, legea pe care a ticluit-o, înlăturând-o, cum înlături o cărpă? Dece gospodari vrednici, pur- tând doar vina că sunt bravi luptă- tori ai L. A. N. C., sunt purtați de jandarmi, pe drumuri, și amenințați cu bătaia și închisoarea — ca niște răufăcători... Dece se vio- lează domiciliul în puterea nopții, prin brutalizări și amenințări... Dece se confiscă broșuri, ziare na- ționaliste, până și carnete de mem- bru... ?!

Gospodarii nu mai pot sta la Sfat în Duminici și Sărbători, căci jan- darmul îi leagă și-i duce la „beci“.... Da, așa se petrec lucrurile în jud. Câmpulung....

În această asuprire a sufletului românesc depe aceste meleaguri,

sunt implicate autoritățile în cap cu prefectul C. Păcuraru, poreclit de munteni „Stan-Pățitul“ — în urma aventurilor D-Sale nenorocoase în acest judet. Intovărășit de sinistrul bulgar dela Siguranță Anagnosto- pol și cu spriinul Comandantului Legiunei de Jandarmi d. maior Petruc, prefectul Păcuraru e în plină activitate de destrămarea sufletului românesc.

Și Parchetul are cunoștință de samavolnicile autorităților....

Dar samavolnicile guvernului s'au manifestat și cu prilejul Con- gresului Ligii ținut de curând la Rădăuți. Și acolo — *un prefect în frunte.*

În curând se va ține un mare Congres al Ligii și în jud. Câmpu- lung.... Și este de prevăzut că pă- țitul Păcuraru, care nu s'a ales cu învățătură din lectia binemeritată, primită în marea adunare a L. A. N. C. ținută în 30 Iunie 1930 în Câmpulung Moldovenesc, se va de- da din nou la năzbătii și samavol- nicii.

CÂMPULUNGENII, AU DAT TOTDEAUNA DOVADĂ DE ORDI- NE ȘI CHIBZUINȚĂ. Dar să nu se treacă peste mândria demnă și tradițională a acestor munteni ce nu și-au plecat capul, nici sub vi- tregia vremurilor de altădată!

ȚEPEȘ-DELAMUNTE.

Părți traduse din „Der Nationale Sozialismus“

de Rudolf Jung

(Ediția II, 1922).

Pag. 41:

„Tu vei înghiți toate popoarele...¹⁾ și „rămâi un străin în țara aceasta“²⁾; într'adevăr nici un popor n'a reușit să se înfiereze mai plastic pe sine însuși ca parazit și cămătar, decât cum o face poporul jidovesc prin autocaracterizarea a-aceasta.

Totdeauna au existat naivi și — grație influenței jidovești, asupra masselor prin bani, presă, artă și științe — astăzi sunt mai mulți decât oricând aceia, care susțin, că în antichitate sărmanii Jidovi au fost tot așa de cinstiți și vrednici, ca și celelalte popoare. Numai datorită împrejurării că în Evul Mediu creștinii cei răi i-au persecutat dintr'o ură religioasă și i-au închis în cartiere jidovești (ghetto-uri), Jidanii și-au însușit cămătăria și au nutrit în sinea lor ura firească a celui asuprit împotriva asupritorului, ură, care isbucnește acum. Ar ajunge însă de a face pe Jidan un cetățean cu drepturi egale și el s'ar schimba în mod radical, s'ar transforma printr'un fel de metempsihoză într'o oajie blândă, la fel cu... oile arice! În urma acestei teorii se realizează apoi în sec. XIX-lea așa-numita emancipare a Jidovilor, sau cu alte cuvinte egalitatea politică și juridică a Jidanilor.

Numai acela, care e lipsit cu desăvârșire de cunoștințe istorice, poate să creadă o absurditate ca aceea despre oajia jidovească, pe care numai creștinul aric a transformat-o în lup sălbatic. Profetiile sale proprii și toată istoria lui se pronunță împotriva unei astfel de povești... Strămoșii Jidovilor de azi se năpusteau ca lăcustele pe țările străine, pentru a recolta acolo unde niciodată n'au semănat. „V'am adus într'o țară mănoasă, ca să vă bucurați de roadele și de holdele ei“ (Eremia, 2, 7)... „Voi mâncați carnea, vă îmbrăcați cu lână și voi tăiați vitele îngrășate, dar oile nu-le păstoriți“ (Hesekil, 34, 3). Tocmai aceasta e caracteristica Jidanului: totdeauna alții a trebuit să păzească oile pentru el; și în totdeauna a găsit popoare

supuse, care se îngrijeau de treaba aceasta ca de ex. poporul de agricultori care au fost Israelii, căruia în cele din urmă ia luat și numele, fără de a-i adopta însă și felul de viață“.

Pag. 42:

„Dela începutul istoriei sale și până în zilele noastre, Evreimea a urmărit neîncetat lozinca: străinii vor înalța zidurile tale și-ți vor păstori oile — și totdeauna a rămas un străin în țara hospitalieră care îi deschise porțile invitând-o să participe la organizația ei. După ce și-a însușit destul din bogăția popoarelor și după ce prin atitudinea ei fu atât de dușmanită, încât părăsi țara, de bună voe, sau de silă, n'o făcea fără de a căra cu sine cât mai mult din averea altora. Intre altele așa s'a întâmplat și în Egipt: „Iosif așadar cumpără toată țara Egiptului... făcu poporul robii... și le dădu lege în țara Goven și ei o stăpâniră, creșcură și se înmulțiră“ (1. Moise, 47, 13—27).

Egiptenii își închipuiau în naivitatea lor, că vor fi totuși în stare să silească într'un fel oarecare, de oaspeții aceștia nepoftiți, la o muncă cinstită: „Și se puseră supra-veghetori peste ei și fură constrânși la muncă cinstită (!), căci trebuiau să dea ajutor la zidirea orașelor. Dar oricât de îngrădiți erau, ei se înmulțeau totuși și deveniră o pacoste pentru Egipteni (!)...“ (2. Moise, 1, 11)“.

Pag. 44:

..... Înaintea însă de a părăsi Egiptul, luară cu sine o mulțime de lucruri, care nu le aparțineau. Noțiunile de drept și proprietate sunt foarte variate. „Și vreau să măntuiesc poporul acesta de către Egipteni, ca să nu plece cu mâinile goale. Fiecare femeie să ceară dela vecinele ei haine și vase de aur și de argint: pe acestea să le dați fiilor și ficelor voastre și să le furați Egiptenilor (!)“ (2. Moise, 3, 21—22 și 11, 2).

Evlavioși ca întotdeauna, ei făceau ceea ce le porunca Dumnezeu lor — „și împrumutând (!) dela Egipteni haine și vase de aur și de argint — ei furară (!) dela Egipteni — și o mulțime de derbedei (!)

porniră cu ei, cu oi, cu vaci și cu o mulțime de vite“ (2. Moise, 12, 35—38). Dela sine se înțelege, că oile și vitele acestea n'au plecat de bună voe. Fără îndoială ele au au fost împrumutate ca și vasele de aur și de argint“.

Pag. 45:

„Zeul Jahve, pe care-l adorau ei, n'a fost o divinitate milostivă și senină ca aceea arică sau ca zeul Ziu al Germanilor, grecescul Zeus, cu toate că avea numele asemănător de Zebaoth. Antiscul El-Şaddai a fost acela, cu care s'a aliat Abraham, zeul pustiului, care trecea toate prin foc, zeul distrugător și nimicitor. „Stăpânul vostru Zebaoth când calcă peste o țară, o topește încât toți locuitorii trebuie să jeluiască (!) (Amos, 9, 5).

Așa a fost Jidovimea încă din timpuri străvechi și așa a rămas până în zilele noastre. Rătăcitor prin pustii odinioară, Jidanul de câteva secole (încă în Grecia și în Roma antică) este tipul caracteristic al omului de oraș mare, care nu cunoaște idealuri. Arianul printr'o iluzie absurdă, a poetizat credința Jidanului, făcând din ea o credință într'un dumnezeu ceresc și milostiv, în timp ce Jidanul adoră totuși numai un idol, care prin furia lui de distrugere îi seamănă de minune.

Jidanul niciodată n'a construit; întotdeauna a distrus. Unde e cultura lui? Unde e literatura și unde e arta ce a creat-o? S'a împodobit întotdeauna cu pene străine; a făcut negoț întotdeauna cu produsele altuia. Singurul monument de arhitectură pe care l-au avut Jidanii, templul lui Solomon, a trebuit să fie clădit de arhitecți străini, să fie împodobit de artiști străini, căci ei înșiși — Jidanii — erau numai cămătari, și gheseftari; artiști niciodată! Și oare astăzi e altfel? Pentru a descoperi producțiuni de artă jidovești, ar trebui să decretăm piesele de șantan drept capo-d'opere“.

Pag. 47:

.... În anul 821 Persanul Manâvi al Maulid îi judecă pe Jidani în felul următor: „A aștepta dela un Jidan cinst și spirit de dreptate, este cașicând ai căuta virginitatea la o cocotă bătrână“.

Pag. 50:

„Karl Marx (Mardochai), întemeietorul socialismului, caracterizează scurt și cuprinzător spiritul jidovesc: „Care este cultul Jidanului? Gheseftăria. — Care este dumnezeul său? Banul“.

Pag. 59:

„În 1914, dintre 3140 studenți

¹⁾ 5. Moise, 7, 16.

²⁾ 1. Moise, 22, 17.

erau înscrși, în loc de 31 Jidani, care ar fi corespuns conform procentului pe care-l avea față de populația băstinașe, — 937. Universitatea din Viena numără printre 100 de studenți în anul școlar

1913—14 : 30 de Jidani

în 1914—15 : 45 de Jidani

în 1918 : 92³⁾ de Jidani.

În Germania, în 1917, dintre 100.000 bărbați frecventau Universitățile

111 Germani

662 Jidani⁴⁾.

Pag. 58 :

„Profesorul jidan Gans spune

³⁾ Studenții germani erau în tranșee.

următoarele cu privire la botezul Jidanilor și la căsătoriile lor mixte: „*Botezul și chiar încrucișarea n'au nici o importanță. Rămănem Jidani până și în a suta generație, ca acum 3000 de ani. Noi nu pierdem mirosul rassei noastre nici printr'o înzecită încrucișare. La orice împreunare, cu nu importă ce femea, rassa noastră e stăpână: întotdeauna se vor naște Jidovi!*“

Pag. 59 :

„Ca șefi politici Jidanii sunt:

socialiști majoritari 18 %

independenți 65 %

comuniști 87 %.

De aici se vede cum cangrena jidovească se întinde spre stânga“.

Din Ziarul UNIVERSUL, singurul cotidian
care mai ține piept Jidanilor. (Nr. 2 II. 1931.

Presă din str. Sărindar

ia apărarea spionilor comuniști

Rostul unei campanii

„Dimineața“ de Vineri a publicat o notă-avertisment la adresa guvernului prin care îl somează să se ocupe de situația „deținuților dela Jilava în afacerea de spionaj“, de oarece unii din acești spioni se plâng de relele tratamente la care sunt supuși și cari i-au adus într'o stare disperată.

E vorba, bine înțeles, de **SPIO-
NII COMUNIȘTI**.

Un fapt caracteristic.

Zilele trecute s'a anunțat în ziare că arestați în prevenție dela Văcărești, care fac parte dintr'o **asociație naționalistă anti-comunistă**, s'au îmbolnăvit și situația lor este gravă.

Ei bine, nu numai că presa din str. Sărindar, n'a găsit de cuviință să protesteze în numele principilor... umanitariste, împotriva acestui tratament, dar ea continuă să ceară, cu o stăruință diabolică și în termeni imperioși, guvernului, să ia **cele mai drastice măsuri de reprăsiune împotriva tuturor celor ce îndrăznesc să combată comunismul și să propage naționalismul integral**.

Nu numai atât.

„Adevărul“ de aseară, simțindu-se încurajat din anumite sfere, merge cu îndrăzneala până acolo, în cât se ridică împotriva propagandei anticomuniste din România, afirmând că această propagandă este nu numai „o creațiune artificială“, dar ea... „ne clasează în străinătate“, ba chiar „dăunează

creditului particular și al statului“.

Așa dar, după presa din str. Sărindar, noi, **Românii, n'avem nici dreptul, nici datoria, să combatem bolșevismul revoluționar și anarhic**, de oarece... dăunăm creditul particularilor și al statului în străinătate!...

Să nu uităm că „Dimineața“ și „Adevărul“ au luat apărarea lui Max Goldstein, atentatorul dela Senat, și au acuzat pe miniștrii țării de asasinat; că aceste ziare au dus campanii pentru eliberarea lui Bujor, Boris Stanoff, ca și a tuturor celor condamnați de justiția noastră pentru asasinate și crime împotriva siguranței statului, săvârșite din ordinul sovietelor rusești; după cum, astăzi, ele cer guvernului să protejeze pe spionii comuniști arestați la Jilava și protestează violent — ca să audă tovarășii din Moscova! — împotriva „tratamentului neuman“, la care ar fi supuși acești apostoli ai anarhiei roșii!....

Itată ce urmăresc, în realitate, agenții sovietelor rusești din România: înăbușirea mișcării anti-comuniste naționaliste, ca să poată opera ei în deplină libertate!

Va înțelege de astă dată guvernul pentru ce e sprijinit în această direcție — și numai în această direcție — de presa din str. Sărindar și pentru ce a fost atacat violent, fostul ministru de interne, d. Al. Vaida-Voevod, în urma atentatului săvârșit de comunistul Goldenberg?

Către Banca Țării S. A. București Soseaua Călărașilor Nr. 114.

Aducem la cunoștința onor. Consiliu de Administrație, că o mulțime de acționari se interesează la noi, despre mersul băncii, despre dividendul ce li se cuvine după banii plătiți, și despre eliberarea acțiilor, în schimbul titlurilor provizorii.

Din corespondența schimbată cu administrația băncii rezultă clar, că noi am pus la dispozițiunea „**Băncii Țării**“ în mod gratuit, coloanele acestei reviste pentru informarea precisă a acționarilor, asupra termenului, ținerii adunărilor generale, asupra mărimii dividendei, asupra hotărârilor aduse cu privire la mersul instituțiunii.

Rugăm din nou conducerea „**Băncii Țării**“ să prețuiască după cum se cuvine pe D-nii acționarii, informându-i despre partea lor de avere, cu care au alcătuit banca, — ori să le restituie banii, dacă nu mai au nevoie de capitalul lor.

Vom reveni — în caz că vă veți ascunde în umbra tăcerii.

„**Infrățirea Românească**“.

Pentru ziarul » Universul «

„**Infrățirea Românească**“ își împlinește cu deosebită plăcere datoria de a aduce pe cale publică mulțumiri ziarului „**UNIVERSUL**“ singurul cotidian de informație corectă, de curaj civic și simțire românească, pentru faptul de a fi relatat pe trei coloane „**Ce s'a petrecut la Rădăuți**“ în numărul de Vineri 6 Februarie 1931.

Atitudinea obiectivă, demnă și curajoasă a marelui ziar popular contrastează atât de isbitor cu purtarea celorlalte ziare, cari ori au tăcut cu diplomatie jidovească, ori au denaturat faptele, din considerații meschine de a fi pe placul Jidanilor și politicianilor jidoviți, desperați de avântul irezistibil ce ia mișcarea L. A. N. C. în toate părțile țării roase de vermina jidovească.

Pentru colaboratorii noștri.

Rugăm manuscrisele legibile scrise și pe hârtie corespunzătoare. În caz contrar articolele respective nu se pot publica.